

அடி, கிளசை, காய், இலசை, நிழல்

ஆயிரம் கிளசைகள் கொண்ட
அடிமரம் பெரிய யானை!
போயின மிலார்கள் வானில் !
பொலிந்தன பவளக் காய்கள் !
காயினை நிழலாற் காக்கும்
இலையெலாம், உள்ளங் கைகள் !
ஆயுளார் அடங்கும் நீ ழல்,
ஆலிடகை காண லாகும் !

விழுதும் வரோம்

துல்லம்போல் வளர்கிளசைக்கு
விழுதுகள் துணைகள் ! துணைகள்
ஆலினசைச் சுற்றி நிற்கும்
அருந்திறல் மறவர் ! வரேரோ
வாலினதைத் தரையில் வீழ்த்தி
மண்டிய பாம்பின் கட்டம் !
நீ லவான் மறகைக்கும் ஆல்தான்
ஓற்றகை கால் நெடிய பந்தல் !

பச்சிலை, இளவிழுது

மறேகிளையின் வீழ்தெல்லாம்
மின்னிடும் பொன்னிழைகள் !
வறேக்கோல்போல் சிலவீழ்துண்டாம் !
அருவியின் வீழ்ச்சி போலத்
தோற்றஞ்செய் வனவும் உண்டு!
சுடர்வானகீழ்ப்பச்சிலை வான்
ஏற்பட்ட தன்றால், வீழ்தோ
எழுந்தங்கக் கதிரிகள் என்பனே.

அடிமரச் சார்பு

அடிமரப் பதிவி லெல்லாம்
அடங்கிடும் காட்டுப் பனை!
இடையிடை ஏற்பட்டுள்ள
பெருங்கிளசைப் பொந்தி லெல்லாம்
படபைபாம்பின் பெருமச்சுக்கள் !
பளிங்குக்கண் ஆந்தைச் சீறல் !
தடதடப் பறவகை கட்டம் !
தரையெலாம் சருகின் மெத்தை !

வளவால் , பழக்குலை, கதோது, குரங்கு, பருந்து

தொலைவுள்ள கிளையில் வளவால்
தொங்கிடும்; வாய்க்குள் கொண்டு
குலைப்பும், கிளை, கொடுக்கும்;
கதோதுகள் மழையாய்ச் சிந்தும்!
தலைக்கொழுப்புக்கு ரங்கு
சாட்டைக்கோல் ஓடிக்கும்; பின்னால்
இலைச்சந்தில் குரங்கின் வாலை
எலியென்று பருந்தி மூக்கும்!

கிளிகள்

கொத்தான பழக்குலைக்கு
குறுங்கிளை தனில் ஆண் கிள்ளை
தொத்துங்கால் தவறி, அங்கே
துபிக்குந்தன் பெட்டையண்டைப்
பொத்தென்று வீழும்; அன்பிற
பிணைந்திடும்; அருகில் உள்ள
தித்திக்கும் பழங்கள் அக்கால்
ஆணுக்குக் கசப்பைச் செய்யும்!

சிட்டைகள்

வானத்துக் குமிழ்ப் பறந்து
வயைத்தில் வீழ்வதைப்போல்
தானம்பாடும் சிட்டைகள்
தழைகிளையீது வீழ்ந்து,
புனகைகண்போல் ஒளிக்கும்;
புழைகளதைத் தின்று தின்று
தனேற்றை மூலலைக் காமபின்
சிறிதடித்ததிப் பாடும்.

குரங்கின் அச்சம்

கிளையினிற் பாம்பு தொங்க,
விழுதென்று, குரங்கு தொட்டு
"விளக்கினைத் தொட்ட பிள்ளை
வெடுக்கனைக் குதித்ததைப்போல்"
கிளைதோறும் குதித்துத் தாவிக்
கீழுள்ள விழுதையெல்லாம்
ஒளிப்பாம்பாய் எண்ணி எண்ணி
உச்சிப்போய்த் தன்வால் பார்க்கும்.

பறவையஞ்சல்

ஆலினகைக் காற்று மஹோதும் ;
அசுவனேனோ எனச்சி ரித துக்
கோலத்துக் கிளகைகு லுங்க
அடிமரக் குன்று நிற்கும் !
தாலாட்ட ஆளில் லாமல்
தவித்திட்ட கிளபைபுள் எலெல்லாம்
கால வதைத் த கிளகைகள் ஆடக்
காற்றுகு நன்றி கஹும் !

கூயில் விருந்து

மழமைகில் மின்னுக் கஞ்சி
மாங்கூயில் பறந்து வந்து
"வழங்குகு குடிசை" என்று
வாய்விட்டு வண்ணம் பாடக்
கொழுங்கிளதைத் தோள் உயர்த்திக்
கூளூரிலகைக் கயை மர்த்திப்
பழந்தந்து களிப்பாக் கும்பின்
பசுந்துளிர வழங்கும் ஆலே.

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp037.htm>